

Arrest

nr. 299 366 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 oktober 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een ander familielid van een burger van de Unie, als feitelijke partner van mevrouw A.G., van Roemeense nationaliteit.

1.2. Op 31 mei 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25.10.2022 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde G., A. (...) (RR. (...)) van Roemeense nationaliteit, op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de relatie:

- 12 foto's zonder datum: uit deze voorgelegde foto's waarbij betrokkene samen met de referentiepersoon en/of andere personen wordt afgebeeld, kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie onderhoudt met de referentiepersoon.*
- 7 Screenshots van een videogesprek en fotobibliotheek: uit deze foto's blijkt dat betrokkene sinds 17 maart 2022 en dus slechts 7 maand voor de aanvraag contact hebben. Men kan bezwaarlijk stellen dat aan de hand van 7 screenshots en op een periode van 7 maand kan aangetoond worden dat betrokkenen een affectieve duurzame relatie hebben.*
- Gesprek tussen 20.09.2022 en 03.10.2022: hieruit kan enkel opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon in deze periode elkaar gesproken hebben. Echter, louter elkaar kennen of met elkaar een gesprek aanknopen is geen afdoende bewijs dat beiden ook effectief een duurzame relatie hebben.*
- Bezoekerslijst van het gesloten centrum Merksplas waaruit blijkt dat de referentiepersoon tussen 28.09.2022 en 02.12.2022 regelmatig op bezoek ging bij betrokkene. Ook dit bewijsstuk is te recent om aan te tonen dat betrokkene een duurzame partnerrelatie hebben. Bovendien kan de vraag gesteld worden in hoeverre betrokkenen een werkelijke affectieve partnerrelatie kunnen opbouwen vanuit een gesloten centrum*
- Verklaring op eer dd. 22.01.2023 waarin B., H. (...) en K., F. (...) verklaren dat de referentiepersoon regelmatig bij hun blijft slapen zodat ze samen kan zijn met betrokken. Immers, gezien dit een verklaring op één betreft en het gesolliciteerde karakter niet kan worden uitgesloten, wordt dit niet aanvaard als afdoende bewijs van de relatie.*

Kortom, op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van haar redelijkerwijze worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaars familie en vrienden kennen, ...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 05.01.2023 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een

gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Als we bovendien ook rekening houden met de informatie uit het administratief dossier van betrokkene dan weten we dat betrokkene pas België is binnengekomen op 10/04/2019 en op 18/04/2019 als niet begeleide minderjarige vreemdeling asiel heeft aangevraagd. Op 23/10/2019 werd zijn asielaanvraag ongegrond verklaard door het CGVS. Ondertussen stond hij onder voogdij tot deze werd beëindigd op 27/02/2022 omdat hij 18 jaar was geworden. Op 16/08/2022 werd ten aanzien van hem een bevel om het grondgebied te verlaten genomen dat hem aangetekend werd verstuurd. Gezien betrokkene de post niet heeft afgehaald werd aan de politie van L. (...) op 15/09/2022 gevraagd om betrokkene op zijn adres op te halen en over te brengen naar het politiekantoor. Op 27/09/2022 werd betrokkene op zijn adres opgehaald en werd een verslag politiecontrole opgesteld. Betrokkene werd door de politie verhoord aan de hand van een formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling. In dit formulier maakt betrokkene voor de eerst keer melding van de genaamde A.G. (...) als zijn vriendin. Betrokkene wordt daarna overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op repatriëring, nadat hem een beslissing tot vasthouding met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend samen met een inreisverbod van 3 jaar. Op 25/10/2022 werd via volmacht huidige aanvraag gezinshereniging ingediend ifv de genaamde A.G. (...). Na veel rechtspraak werd betrokkene uiteindelijk vrijgelaten uit het gesloten centrum op 22/12/2022. Op 17/03/2023 bood betrokkene zich samen met A. (...) aan om informatie in te winnen voor het afsluiten van een huwelijk. Er werd een meldingsfiche opgesteld door de gemeente L. (...).

Afsluitend kan dus gesteld worden dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingsstukken niet blijkt dat betrokkene reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G. (...). Gezien betrokkene pas als 15 jarige in 2019 België is binnengekomen en er pas sprake is van zijn vriendin in 2022 kan er eerder gesteld worden dat zij nog in de beginfase zitten van een relatie. Bovendien zijn beiden nog zeer jong. Het feit dat zij melding hebben gedaan om in het huwelijk te willen treden verandert niets aan het feit dat er heden nog geen sprake is van een duurzame relatie.

Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde partnerrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon (of zijn leven terug kan oppikken) en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België of van enig gezondheidsprobleem in hoofde van betrokkene."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 47 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van

29 juli 1991) en van het legaliteitsbeginsel “in samenhang begrepen met” het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. De verzoekende partij meent ook dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout. Uit de uiteenzetting van het enig middel blijkt dat de verzoekende partij eveneens artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet geschonden acht.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

“Verwerende partij besluit in haar bestreden beslissing (samengevat) als volgt: (...)

Artikel 47/1.1° van de Vreemdelingenwet stelt: (...)

Artikel 47/3. § 1 van voormelde wet bepaalt (...)

Dit impliceert dat verzoeker met alle middelen van recht het bestaan van hun relatie kunnen aantonen.

Dit impliceert dat ook getuigenissen niet ab initio kunnen worden afgedaan als gesolliciteerd en zonder relevantie. Een getuigenis is immers een wettelijk bewijsmiddel conform art. 8.28 Burgerlijk wetboek. De verklaring op eer, gesteund door de kopijen van de identiteitskaarten van de pleegouders (Dhr. B. (...) en mevr. K. (...) – stuk 5) waarbij zij verklaren dat verzoeker en zijn partner een koppel vormen sinds eind 2021 kan niet zomaar worden geweerd of afgedaan worden als gesolliciteerd nu zij in samenhang met alle andere aanwezige elementen in het dossier moet worden begrepen.

Bewijs via getuigenverklaring moet immers steeds steun vinden in ander materiaal ter staving. Fotomateriaal, whatsapp gesprekken en bezoekerslijsten werden aan de vestigingsaanvraag toegevoegd.

Bij de beoordeling van het stabiele en duurzame karakter van de relatie behoort de Dienst Vreemdelingenzaken met name rekening met de intensiteit, de duur en de stabiliteit van de relatie tussen de partners. Bovendien moet de relatie werkelijk beleefd zijn – en dus geen grondslag vinden in externe motieven – zoals het bekomen van een verblijfsvergunning – quod non in het geval van verzoeker.

Het feit dat de verzoeker en diens partner jong zijn heeft geen enkele relevantie bij de beoordeling van het al dan niet duurzame karakter van hun relatie. Vastgesteld moet worden dat de bestreden beslissingen meerdere malen verwijst naar de leeftijd van de betrokkenen en het feit dat zij elkaar in de minderjarigheid hebben leren kennen. Dit doet absoluut niet ter zake.

Verwerende partij stelt dat het niet vaststaat dat partijen sinds 2021 een relatie onderhouden nu zij daartoe onvoldoende bewijsmiddelen zouden aandragen.

Verwerende partij stelt in haar bestreden beslissing het startpunt van de relatie in maart 2022.

Thans moet worden opgemerkt dat de verwerende partij als dusdanig niet betwist dat de partijen op het moment van het nemen van de kwestieuze titel reeds een relatie onderhielden sinds één jaar en twee maanden. De gemachtigde betwist de stabiliteit en de intensiteit van de relatie niet. Wel weigert zij te weerhouden dat dit de relatie ‘duurzaam’ maakt.

Centraal element daarin is de speculatie rond de leeftijden van de partijen. Tevens wordt verwezen naar de verblijfsrechtelijke antecedenten van de verzoeker, die eveneens van geen enkele relevantie zijn bij de beoordeling van het ‘duurzame’ karakter van een relatie. Dat verzoeker amper sinds 2019 op Belgisch grondgebied verblijft, verhindert hem uiteraard niet om in 2021 een relatie te starten met een leeftijdsgenote.

Ook minderjarigen en jonge mensen hebben waarlijke affectieve gevoelens en relaties die kwalificeren als duurzame relatie. Op te merken valt dat het art. 47.1, 1° Vw. geen leeftijdsgrenzen of leeftijdsvereisten bevat.

De bestreden beslissing verwijst naar de verschillende elementen die ter staving bij de vestigingsaanvraag werden gevoegd dewelke voor haar niet volstaan.

Verwerende partij beschrijft in haar beslissing dat partijen weliswaar samenwonen sinds januari 2023 (op het moment van de bestreden beslissing woont het koppel dus al 5 maanden samen, vormen zij een gezinscel en hebben zij de facto een gemeenschappelijke huishouding) maar ook hieruit kan volgens de gemachtigde, zelf niet in samenhang met alle andere bewijzen worden besloten dat het karakter van de relatie tussen verzoeker en mevr. G. (...) kwalificeert als duurzaam.

Klaarblijkelijk wil de gemachtigde de relatie niet beschouwen als duurzaam, nu zij alle feiten lijkt te negeren en alsnog tot de zeer ongegronde en manifest onredelijke beslissing komt dat het karakter van de relatie tussen verzoeker en mevr. G. (...) niet duurzaam is.

Uit de richtlijnen van de Europese Commissie (ref: LexUriServ.do (europa.eu)) aangaande de gezinsherenigingsrichtlijn kunnen drie criteria worden weerhouden die wijzen op een 'duurzame' relatie: -

- Intensiteit
 - o Deze jonge mensen zijn smoorverliefd op elkaar. Mevrouw bezocht verzoeker in het gesloten centrum. Uit hun foto's blijkt duidelijk de affectie tussen hen beiden. Er kan geen twijfel bestaan aan de intensiteit van de relatie, ook nu partijen een gemeenschappelijke huishouding voeren sinds 5 maanden.
- Duur
 - o Verzoeker geeft aan dat hij een relatie onderhoudt met mevr. G. (...) sinds oktober 2021. Verwerende partij stelt daartegenover dat zij pas kan uitgaan van een relatie vanaf 17 maart 2022. Dit is het moment waarop verzoeker en zijn partner zich hebben aangeboden bij de burgerlijke stand te L. (...) om informatie op te vragen betreffende een huwelijk (zuiver informatief). De gemachtigde erkent dat er een relatie bestaat die eind mei 2023 (op het moment van de bestreden beslissing) een duurtijd kende van 1 jaar en bijna 3 maanden.
 - o Wanneer de vergelijking wordt gemaakt met het artikel 40bis Vw. en de voorwaarden voor het wettelijk partnerschap dan vereist de wet: 1/ dat partijen reeds een jaar hebben samengewoond buiten België voorafgaand aan de aanvraag of dat de partijen, beiden 21 jaar, sinds twee jaren een relatie onderhouden.
 - o Kan de gemachtigde, zonder zich kennelijk onredelijk te gedragen besluiten dat een relatie waarvan zij zelf aangeeft dat zij sinds meer dan een jaar bestaat en waarvan zij zelf aangeeft dat er sinds nieuwjaar 2023 een feitelijke gezinscel bestaat, niet duurzaam is dan wel niet voldoende lang is? Het is immers niet aan de gemachtigde om te besluiten dat de relatie tussen verzoeker en diens partner 'een kalverliefde' zou zijn.
- Stabiliteit
 - o Sinds 5 maanden wonen partijen samen. Daarvoor hoorden, zagen en spraken zij elkaar dagelijks. Er was geen sprake van relatiemoeilijkheden, mevr. G. (...) bezocht verzoeker frequent in het gesloten centrum. Blijkens het toegevoegde materiaal kan dan ook binnen alle rede en zorgvuldigheid besloten worden dat de relatie zich stabiel toont doorheen de tijd. Verzoeker en mevr. G. (...) zijn verliefd geworden en zijn naderhand niet meer van elkaars zijde geweken, zij waren enkel (fysiek) gescheiden van elkaar toen verzoeker verbleef in het gesloten centrum te Merksplas.
 - o Beide families kennen elkaar. Beide traditioneel religieuze families gaan ook akkoord met het huwelijk tussen verzoeker en mevr. G. (...)

Wat betreft de affectieve aard van de relatie kan zuiver worden gewezen op de toegevoegde fotobibliotheek. Ieder redelijk denkend mens ziet dat deze mensen verliefd zijn en van elkaar houden. Over het affectieve karakter van de band die tussen hen beiden bestaat kan niet ernstig worden getwijfeld.

Gezien de bewijsmaterialen gevoegd bij de vestigingsaanvraag komt het dan ook kennelijk onredelijk voor dat verwerende partij alsnog besluit dat er geen sprake is van een werkelijk beleefde, oprechte duurzame partnerrelatie.

Deze mensen zijn het typevoorbeeld, de bestaansreden van het art. 47.1.1° Vw. zelf.

Tevens voldoet verzoeker aan alle andere randvereisten voor het verkrijgen van een positieve beslissing.

Geheel ten overvloede moet nog worden opgemerkt dat verzoeker zich geïntegreerd heeft in onze Belgische samenleving, perfect de Nederlandse taal machtig is, heden nog studeert binnen het deeltijds middelbaar onderwijs (dual leren), dat hij daarbij normaliter zijn getuigschrift/diploma zou hebben gehaald dit schooljaar, dat hij gelet op zijn opsluiting in het gesloten centrum zijn diploma volgend jaar pas kan halen, dat verzoeker altijd heeft gewerkt binnen deze deeltijdse opleiding en als dusdanig bij zijn afstuderen vaste arbeid zal kunnen verrichten bij de huidige werkgever. Dat verzoeker tot heden nooit in contact is gekomen met politie of justitie. Hij vormt thans geen enkele bedreiging voor de Belgische openbare orde, volksgezondheid en nationale veiligheid.

De gemachtigde heeft kennelijk onredelijk geoordeeld.

Zij schendt daarmee het artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet alsook het art. 47.1.1° van diezelfde wet. Gelet op haar kennelijke beoordelingsfout die lijkt te zijn ingegeven door een vooringenomenheid naar de verzoeker en waarbij enkel elementen a charge worden onderzocht, moet besloten worden dat deze beslissing absoluut disproportioneel is ten opzichte van de vereiste proceduregang zoals voorgeschreven door de wet.

De handhaving van de bestreden beslissing zou een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweegbrengen gezien het ertoe zou leiden dat verzoeker zou gescheiden leven van zijn liefdespartner mevr. A.G. (...) - met wie verzoeker samenwoont en een bewezen oprechte, effectief beleefde en duurzame liefdesrelatie onderhoudt.

Dit de uitvoering van de bestreden beslissing onevenredige schade zou toebrengen aan hun gezinsleven."

3.2. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: "de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De verzoekende partij laat na om bij haar toelichting bij het enig middel duidelijk uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 47 van de Vreemdelingenwet of het legaliteitsbeginsel schendt.

Het enig middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op basis waarvan deze werd genomen. Er wordt immers verwezen naar artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en naar artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet alsook naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een ander familielid van een burger van de Unie. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij op 25 oktober 2022 gezinshereniging aanvraag met haar aangehaalde feitelijke partner, zijnde G., A. van Roemeense nationaliteit, dat de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1° het bestaan moeten bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Vervolgens worden de documenten die worden voorgelegd ter staving van de relatie concreet toegelicht en beoordeeld, zoals weergegeven in punt 3.7. De verwerende partij motiveert dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen is, dat indien de verzoekende partij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, van haar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen, dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet kan vastgesteld worden wanneer en hoe zij elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van de verzoekende partij in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaars familie en vrienden kennen..., dat uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de verzoekende partij op 5 januari 2023 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon, dat louter het feit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, niet aanvaard kan worden als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven. Verder wordt gesteld dat als de verwerende partij bovendien ook rekening houdt met de informatie uit het administratief dossier van de verzoekende partij, zij dan weet dat de verzoekende partij pas België binnengekomen is op 10 april 2019

en op 18 april 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling asiel aangevraagd heeft, dat haar asielaanvraag op 23 oktober 2019 ongegrond werd verklaard door het CGVS, dat zij ondertussen onder voogdij stond tot deze werd beëindigd op 27 februari 2022 omdat zij achttien jaar was geworden, dat op 16 augustus 2022 ten aanzien van haar een bevel om het grondgebied te verlaten genomen werd dat haar aangetekend verstuurd werd, dat gezien zij de post niet afgehaald heeft, aan de politie van L. op 15 september 2022 gevraagd werd om haar op haar adres op te halen en naar het politiekantoor over te brengen, dat zij op 27 september 2022 op haar adres opgehaald werd en er een verslag politiecontrole opgesteld werd, dat zij door de politie verhoord werd aan de hand van een formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling, dat zij in dit formulier voor het eerst melding maakt van de genaamde A.G. als haar vriendin, dat zij daarna overgebracht werd naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op repatriëring, nadat haar een beslissing tot vasthouding met bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd, samen met een inreisverbod van drie jaar, dat huidige aanvraag gezinshereniging in functie van de genaamde A.G. op 25 oktober 2022 via volmacht ingediend werd, dat de verzoekende partij na veel rechtspraak uiteindelijk op 22 december 2022 vrijgelaten werd uit het gesloten centrum, dat zij zich samen met A. op 17 maart 2023 aanbood om informatie in te winnen voor het afsluiten van een huwelijk en dat er een meldingsfiche opgesteld werd door de gemeente L. De verwerende partij besluit dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou opgebouwd hebben met de genaamde A.G., dat gezien de verzoekende partij pas in 2019 als vijftienjarige België binnengekomen is en er pas sprake is van haar vriendin in 2022, er eerder gesteld kan worden dat zij nog in de beginfase zitten van een relatie, dat zij bovendien nog zeer jong zijn, dat het feit dat zij melding hebben gedaan om in het huwelijk te willen treden niets verandert aan het feit dat er heden nog geen sprake is van een duurzame relatie, dat de verzoekende partij dus niet aantoonbaar voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging en dat het recht op verblijf daarom aan de verzoekende partij geweigerd wordt.

De verwerende partij stelt verder dat op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partij het bevel wordt gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen dertig dagen, daar het legaal verblijf in België is verstreken en geeft ook weerslag van haar onderzoek in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, waarbij zij motiveert dat het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, een bevel aan de verzoekende partij niet in de weg kan staan, dat de verzoekende partij immers niet behoort tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, dat derhalve het aangehaalde gezinsleven van beiden niet als argument kan worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen, dat de aangehaalde partnerrelatie betwist wordt, dat de verzoekende partij een volwassene persoon is waarvan verwacht mag worden dat zij ook een leven kan opbouwen (of haar leven terug kan oppikken) in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België, dat nergens uit het dossier blijkt dat zij daartoe niet in staat zou zijn, dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt en dat er geen sprake is van minderjarige kinderen in België of van enig gezondheidsprobleem in hoofde van de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangenomen.

3.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden weigeringsbeslissing is genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert, en in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, waarvan de schending ook wordt aangevoerd.

3.6. De verzoekende partij diende een aanvraag gezinshereniging in in functie van haar in België verblijvende Roemeense partner op grond van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°;

(...)”

Artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

3.7. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Over de stukken die de verzoekende partij bij haar aanvraag heeft voorgelegd ter staving van haar relatie met de referentiepersoon motiveert de verwerende partij als volgt:

“Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de relatie:

- 12 foto's zonder datum: uit deze voorgelegde foto's waarbij betrokkene samen met de referentiepersoon en/of andere personen wordt afgebeeld, kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie onderhoudt met de referentiepersoon.*
- 7 Screenshots van een videogesprek en fotobibliotheek: uit deze foto's blijkt dat betrokkene sinds 17 maart 2022 en dus slechts 7 maand voor de aanvraag contact hebben. Men kan bezwaarlijk stellen dat aan de hand van 7 screenshots en op een periode van 7 maand kan aangetoond worden dat betrokkenen een affectieve duurzame relatie hebben.*
- Gesprek tussen 20.09.2022 en 03.10.2022: hieruit kan enkel opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon in deze periode elkaar gesproken hebben. Echter, louter elkaar kennen of met elkaar een gesprek aanknopen is geen afdoende bewijs dat beiden ook effectief een duurzame relatie hebben.*
- Bezoekerslijst van het gesloten centrum Merksplas waaruit blijkt dat de referentiepersoon tussen 28.09.2022 en 02.12.2022 regelmatig op bezoek ging bij betrokkene. Ook dit bewijsstuk is te recent om aan te tonen dat betrokkene een duurzame partnerrelatie hebben. Bovendien kan de vraag gesteld worden in hoeverre betrokkenen een werkelijke affectieve partnerrelatie kunnen opbouwen vanuit een gesloten centrum*

- *Verklaring op eer dd. 22.01.2023 waarin B., H. (...) en K., F. (...) verklaren dat de referentiepersoon regelmatig bij hun blijft slapen zodat ze samen kan zijn met betrokken. Immers, gezien dit een verklaring op één betreft en het gesolliciteerde karakter niet kan worden uitgesloten, wordt dit niet aanvaard als afdoende bewijs van de relatie.*

Kortom, op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van haar redelijkerwijze worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaars familie en vrienden kennen, ..."

Waar de verzoekende partij stelt dat gezien de bewijsmaterialen gevoegd bij de aanvraag, het kennelijk onredelijk voorkomt dat de verwerende partij alsnog besluit dat er geen sprake is van een werkelijk beleefde, oprechte duurzame partnerrelatie, blijkt zij het oneens te zijn met voornoemde motieven, doch slaagt zij er geenszins in, zoals tevens zal blijken uit wat volgt, om voornoemde motieven te weerleggen of te ontkrachten of concreet aannemelijk te maken dat deze motieven foutief, onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk zijn.

3.8. De verzoekende partij stelt dat zij het bestaan van hun relatie met alle middelen van recht kan aantonen, dat dit ook impliceert dat getuigenissen niet *ab initio* kunnen worden afgedaan als gesolliciteerd en zonder relevantie, dat een getuigenis immers een wettelijk bewijsmiddel is conform artikel 8.28 van het Burgerlijk Wetboek, dat de verklaring op eer, gesteund door de kopijen van de identiteitskaarten van de pleegouders, waarbij zij verklaren dat de verzoekende partij en haar partner een koppel vormen sinds eind 2021, niet zomaar kan geweerd worden of afgedaan worden als gesolliciteerd, nu zij in samenhang met alle andere aanwezige elementen in het dossier moet worden begrepen, dat bewijs via getuigenverklaring immers steun moet vinden in ander materiaal ter staving en dat fotomateriaal, whatsapp-gesprekken en bezoekerslijsten aan de vestigingsaanvraag werden toegevoegd.

De Raad merkt vooreerst op dat uit de verklaring op eer van de pleegouders van de verzoekende partij van 22 januari 2023, die zich in het administratief dossier bevindt, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij stelt, geenszins blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon een koppel vormen sinds eind 2021, doch slechts dat de referentiepersoon regelmatig bij hen blijft slapen zodat de verzoekende partij en de referentiepersoon samen kunnen zijn.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij, na te hebben vastgesteld dat de verklaring van de pleegouders niet aanvaard kan worden, gezien het een verklaring op eer betreft en het gesolliciteerd karakter niet kan uitgesloten worden, het document alsnog in rekening heeft genomen, met name door te stellen dat aan de hand van de beschikbare gegevens – dit zijn, zo blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, twaalf foto's zonder datum, zeven screenshots van een videogesprek en fotobibliotheek, een gesprek tussen 20 september 2022 en 3 oktober 2022, een bezoekerslijst van het gesloten centrum Merksplas en voornoemde verklaring op eer van 22 januari 2023 – niet kan vastgesteld worden wanneer en hoe de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar hebben leren kennen en dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is, dat indien zij daadwerkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon van haar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen, zodat voorgaand betoog van de verzoekende partij niet dienstig is. Daar waar de verzoekende partij stelt dat de verklaring op eer in samenhang met alle andere aanwezige elementen in het dossier moet worden begrepen, dat bewijs via getuigenverklaring immers steun moet vinden in ander materiaal ter staving, waarbij zij toelicht dat fotomateriaal, whatsapp-gesprekken en bezoekerslijsten aan de vestigingsaanvraag werden toegevoegd, blijkt uit het voorgaande eveneens dat dit gebeurd is.

3.9. De verzoekende partij stelt dat ook minderjarigen en jonge mensen waarlijke affectieve gevoelens en relaties die kwalificeren als duurzame relatie hebben en dat artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet geen leeftijdsgrenzen of leeftijdsvereisten bevat, wat in de bestreden beslissing geenszins wordt betwist. De verzoekende partij betoogt in dit verband verder dat het feit dat zij en haar partner jong zijn geen enkele relevantie heeft bij de beoordeling van het al dan niet duurzame karakter van hun relatie, dat de bestreden beslissing meermaals verwijst naar haar leeftijd en die van de referentiepersoon en naar het feit dat zij elkaar in de minderjarigheid hebben leren kennen, dat dit absoluut niet ter zake doet en dat een

centraal element bij het weigeren de duurzaamheid van haar relatie te weerhouden, de speculatie rond de leeftijd van haar en de referentiepersoon is.

De Raad merkt vooreerst op dat nergens in de motieven van de bestreden beslissing een verwijzing terug te vinden is naar het gegeven dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar in de minderjarigheid zouden hebben leren kennen. Evenmin blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing enige speculatie rond de leeftijd van de verzoekende partij en de referentiepersoon.

In de bestreden beslissing wordt over de leeftijd van de verzoekende partij en de referentiepersoon gesteld: "*Bovendien zijn beiden nog zeer jong*". De verzoekende partij kan gevolgd worden dat artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet geen leeftijdsgrenzen of leeftijdsvereisten bevat, doch het komt de Raad niet foutief of kennelijk onredelijk over om in het kader van de duurzaamheid van de relatie te verwijzen naar het feit dat de verzoekende partij en haar partner nog zeer jong zijn. Deze overweging dient overigens samen gelezen te worden met het motief dat er pas sprake is van een vriendin in 2022 en er dan ook eerder kan gesteld worden dat zij nog in de beginfase van de relatie zitten, wat door de verzoekende partij niet wordt betwist. Wat er ook van zij, uit de overige motieven blijkt afdoende waarom *in casu* geen duurzame relatie wordt aangetoond. Het motief in de bestreden beslissing dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G., wordt, zoals zal blijken uit wat volgt, geenszins door de verzoekende partij weerlegd of ontkracht en is voldoende om het besluit dat de verzoekende partij niet aantoot te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging, te schragen.

Verder wordt in de bestreden beslissing slechts verwezen naar de leeftijd van de verzoekende partij in het kader van de bespreking van haar verblijfsrechtelijk verleden in België. De verzoekende partij stelt dat haar verblijfsrechtelijke antecedenten van geen enkele relevantie zijn bij de beoordeling van het duurzame karakter van haar relatie, doch uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de informatie/de historiek van het administratief dossier om na te gaan of de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G. Door louter te betogen dat haar verblijfsrechtelijke antecedenten van geen enkele relevantie zijn bij de beoordeling van het duurzame karakter van haar relatie en verder te stellen dat het gegeven dat zij sinds 2019 op Belgisch grondgebied verblijft haar uiteraard niet verhindert om in 2021 een relatie te starten met een leeftijdsgenote, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat het *in casu* foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om in de bestreden weigeringsbeslissing te stellen dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat zij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G.

3.10. De verzoekende partij stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van het stabiele en duurzame karakter van de relatie met name rekening behoort te houden met de intensiteit, de duur en de stabiliteit van de relatie tussen partners, dat uit de richtlijnen van de Europese Commissie aangaande de gezinsherenigingsrichtlijn drie criteria kunnen weerhouden worden die wijzen op een duurzame relatie, met name intensiteit, duur en stabiliteit, en ontwikkelt in het licht hiervan volgend betoog.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat haar partner haar bezocht in het gesloten centrum. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij hiermee rekening heeft gehouden doch heeft geoordeeld dat de bezoekerslijst waaruit blijkt dat de referentiepersoon tussen 28 september 2022 en 2 december 2022 regelmatig op bezoek ging bij de verzoekende partij, te recent is om aan te tonen dat zij een duurzame partnerrelatie hebben. De verzoekende partij slaagt er, door louter te herhalen dat haar partner haar bezocht in het gesloten centrum, niet in om voornoemd motief te weerleggen of te ontkrachten. Evenmin toont zij met dit betoog aan dat voornoemd motief foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

Waar de verzoekende partij stelt dat uit hun foto's duidelijk de affectie tussen hen beiden blijkt, dat wat de affectieve aard van de relatie betreft, zuiver kan worden gewezen op de toegevoegde fotobibliotheek, dat ieder redelijk denkend mens ziet dat zij en de referentiepersoon verliefd zijn en van elkaar houden en dat over het affectieve karakter van de band die tussen hen beiden bestaat niet ernstig kan worden getwijfeld, blijkt zij het oneens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat uit de 12 voorgelegde foto's zonder datum waarbij de verzoekende partij samen met de referentiepersoon en/of andere personen wordt afgebeeld, niet kan uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context, dat het momentopnames zijn en dat deze stukken geen blijk kunnen geven van een duurzame affectieve relatie, dat zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode

beslaan, niet zonder meer kan worden gesteld dat op grond van deze foto's blijkt dat de verzoekende partij een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie onderhoudt met de referentiepersoon, dat uit de zeven screenshots van een videogesprek en een fotobibliotheek blijkt dat de verzoekende partij (en de referentiepersoon) sinds 17 maart 2022 en dus slechts zeven maanden voor de aanvraag contact hebben, dat men bezwaarlijk kan stellen dat aan de hand van zeven screenshots en op een periode van zeven maanden aangetoond kan worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon een affectieve duurzame relatie hebben, doch slaagt zij er niet in deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Uit het enkel afgebeeld staan in een innige pose kan bezwaarlijk afgeleid worden dat aangetoond is dat het gaat om een werkelijk affectieve duurzame gezinsrelatie, minstens toont de verzoekende partij niet aan en licht zij niet toe hoe de door haar bij haar aanvraag voorgelegde foto's getuigen van een affectieve en duurzame partnerrelatie. De verzoekende partij maakt in die zin dan ook niet aannemelijk dat voornoemde motieven foutief, onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk zijn.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij stelt dat het niet vaststaat dat partijen sinds 2021 een relatie onderhouden nu zij daartoe onvoldoende bewijsmiddelen zouden aandragen, blijkt een dergelijk motief geenszins uit de bestreden beslissing. Waar zij voorts betoogt dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing het startpunt van de relatie in maart 2022 stelt, dat de verwerende partij als dusdanig niet betwist dat zij en de referentiepersoon op het moment van het nemen van de bestreden beslissing reeds een relatie onderhielden sinds één jaar en twee maanden, dat de verwerende partij stelt dat zij pas kan uitgaan van een relatie vanaf 17 maart 2022, dat dit het moment is waarop zij en haar partner zich hebben aangeboden bij de burgerlijke stand te L. om informatie op te vragen betreffende een huwelijk (louter informatief) en dat de gemachtigde erkent dat er een relatie bestaat die eind mei 2023 (op het moment van de bestreden beslissing) een duurtijd van één jaar en bijna drie maanden kende, gaat zij uit van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt immers dat uit zeven screenshots van een videogesprek en fotobibliotheek blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon sinds 17 maart 2022 contact hebben. Er wordt geenszins gesteld dat de verwerende partij er vanuit gaat dat zij sindsdien een relatie hebben. Verder blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verzoekende partij zich op 17 maart 2023 (en dus niet, zoals de verzoekende partij stelt, op 17 maart 2022) samen met de referentiepersoon aanbood om informatie in te winnen voor het afsluiten van het huwelijk en dat er een meldingsfiche werd opgesteld door de gemeente L. Nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij er vanuit gaat dat er sedertdien pas sprake is van een relatie tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon. Evenmin blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de gemachtigde erkent dat er een relatie bestaat die eind mei 2023 een duurtijd van één jaar en bijna drie maanden kende. Het betoog dat wanneer de vergelijking wordt gemaakt met artikel 40bis van de Vreemdelingenwet en de voorwaarden voor het wettelijk partnerschap, de wet dan vereist dat partijen reeds een jaar hebben samengewoond buiten België voorafgaand aan de aanvraag of dat de partijen, beiden eenentwintig jaar, sinds twee jaar een relatie onderhouden, dat de vraag rijst of de gemachtigde, zonder zich kennelijk onredelijk te gedragen, kan besluiten dat een relatie waarvan zij zelf aangeeft dat zij sinds meer dan een jaar bestaat en waarvan zij zelf aangeeft dat er sinds nieuwjaar 2023 een feitelijke gezinscel bestaat, niet duurzaam is dan wel niet voldoende lang is, is, nu de verwerende partij geenszins in de bestreden beslissing aangeeft dat de relatie meer dan een jaar bestaat en zij evenmin in de bestreden beslissing aangeeft dat er sinds nieuwjaar 2023 een feitelijke gezinscel bestaat, doch slechts erkent dat de verzoekende partij en de referentiepersoon sinds 5 januari 2023 een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, dan ook niet dienstig. Waar de verzoekende partij in dit verband nog stelt dat het niet aan de gemachtigde is om te besluiten dat de relatie tussen haar en haar partner een kalverliefde zou zijn, kan de Raad slechts vaststellen dat dit nergens in de bestreden beslissing wordt besloten. Bovendien komt het verwerende partij wel degelijk toe de duurzaamheid van de relatie te beoordelen. De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

Met het feitelijk betoog dat zij en haar partner jonge mensen zijn die smoorverliefd op elkaar zijn, dat zij een relatie onderhoudt met mevrouw G. sinds oktober 2021, dat er geen twijfel kan bestaan over de intensiteit van de relatie, dat zij en de referentiepersoon het typevoorbeeld, de bestaansreden zijn van het artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, dat zij sinds vijf maanden samenwonen, dat zij daarvoor elkaar dagelijks hoorden, zagen en spraken, dat er geen sprake was van relatiemoeilijkheden, dat mevrouw G. haar frequent bezocht in het gesloten centrum, dat blijkens het toegevoegde materiaal dan ook binnen alle rede en zorgvuldigheid besloten kan worden dat de relatie zich stabiel toont doorheen de tijd, dat zij en mevrouw G. verliefd zijn geworden en naderhand niet meer van elkaars zijde zijn geweken, dat zij enkel fysiek gescheiden waren van elkaar toen zij in het gesloten centrum te Merksplas verbleef, dat beide families elkaar kennen en dat beide traditioneel religieuze families ook akkoord gaan met het huwelijk tussen haar en mevrouw G., en mede gelet op het voorgaande, toont de verzoekende partij niet aan dat

het *in casu* foutief, onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om te stellen dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende is bewezen, dat indien de verzoekende partij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie met de referentiepersoon heeft, van haar redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen, dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld wanneer en hoe zij elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van de verzoekende partij in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaars familie en vrienden kennen, ... Daar de verwerende partij in staat moet zijn om het bestaan van een affectieve relatie en het duurzaam karakter ervan *in concreto* te beoordelen, is het geen onredelijke of onzorgvuldige invulling van de verwerende partij om in dit verband van de verzoekende partij te verwachten dat zij aannemelijk maakt – met meer overtuigende bewijsstukken dan twaalf foto's zonder datum, zeven screenshots van een videogesprek en fotobibliotheek, een gesprek tussen 20 september 2022 en 3 oktober 2022, een bezoekerslijst van het gesloten centrum Merksplas en een verklaring op eer – wanneer en hoe zij de referentiepersoon heeft leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen en dergelijke meer, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk. Gelet op de voormelde motieven van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij aldus ook niet ernstig laten uitschijnen dat de verwerende partij de stabiliteit en intensiteit van de relatie niet betwist.

3.11. De verzoekende partij stelt dat zij en de referentiepersoon een gemeenschappelijke huishouding voeren/samenwonen sinds vijf maanden, dat de verwerende partij in haar beslissing beschrijft dat zij en de referentiepersoon sinds januari 2023 samenwonen maar dat ook hieruit, volgens de gemachtigde, zelfs niet in samenhang met alle andere bewijzen, kan worden besloten dat het karakter van de relatie tussen haar en de referentiepersoon kwalificeert als duurzaam. De Raad merkt op dat de verwerende partij hierover in de bestreden beslissing concreet motiveerde als volgt: *“Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 05.01.2023 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.”* Door louter te stellen dat zij op het moment van de bestreden beslissing dus al vijf maanden samenwonen als koppel, dat zij een gezinscel vormen en *de facto* een gemeenschappelijke huishouding hebben, slaagt de verzoekende partij er niet in om het motief dat louter het feit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben niet aanvaard kan worden als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven, te weerleggen of te ontcrachten. Daar waar de verzoekende partij stelt dat zij en de referentiepersoon een gezinscel vormen en *de facto* een gemeenschappelijke huishouding hebben, kan de Raad slechts opmerken dat het haar toekwam om dit ter gelegenheid van haar aanvraag vermeld in punt 1.1. aannemelijk te maken. Zij verduidelijkt niet uit welke door haar aangebrachte stukken dit kon blijken en waarmee de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden bij haar beoordeling van de relatie tussen haar en haar partner.

3.12. De verzoekende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat de relatie werkelijk beleefd moet zijn en dus geen grondslag mag vinden in externe motieven zoals het bekomen van een verblijfsvergunning. Waar zij in dit verband stelt dat er in haar geval geen sprake is van externe motieven, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geenszins in de bestreden beslissing wordt betwist.

3.13. Op grond van voornoemde motieven, vermeld in punt 3.7. en 3.11., en de motivering *“Als we bovendien ook rekening houden met de informatie uit het administratief dossier van betrokkene dan weten we dat betrokkene pas België is binnengekomen op 10/04/2019 en op 18/04/2019 als niet begeleide minderjarige vreemdeling asiel heeft aangevraagd. Op 23/10/2019 werd zijn asielaanvraag ongegrond verklaard door het CGVS. Ondertussen stond hij onder voogdij tot deze werd beëindigd op 27/02/2022 omdat hij 18 jaar was geworden. Op 16/08/2022 werd ten aanzien van hem een bevel om het grondgebied te verlaten genomen dat hem aangetekend werd verstuurd. Gezien betrokkene de post niet heeft afgehaald werd aan de politie van L. (...) op 15/09/2022 gevraagd om betrokkene op zijn adres op te halen en over te brengen naar het politiekantoor. Op 27/09/2022 werd betrokkene op zijn adres opgehaald en werd een verslag politiecontrole opgesteld. Betrokkene werd door de politie verhoord aan de hand van een formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling. In dit formulier maakt betrokkene voor de eerst keer melding van de genaamde A.G. (...) als zijn vriendin. Betrokkene wordt daarna overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op repatriëring, nadat hem een beslissing tot vasthouding met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend samen met een inreisverbod van 3 jaar. Op 25/10/2022 werd via volmacht huidige aanvraag gezinshereniging ingediend ifv de genaamde A.G. (...)i. Na veel rechtspraak werd betrokkene uiteindelijk vrijgelaten uit het gesloten centrum op*

22/12/2022. Op 17/03/2023 bood betrokkene zich samen met A. (...) aan om informatie in te winnen voor het afsluiten van een huwelijk. Er werd een meldingsfiche opgesteld door de gemeente L. (...).”, komt de verwerende partij tot het besluit dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G. De verzoekende partij slaagt er, gelet op het voorgaande, niet in om deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij “*alle feiten lijkt te negeren en alsnog tot de zeer ongegronde en manifest onredelijke beslissing komt dat het karakter van de relatie tussen verzoeker en mevr. G. (...) niet duurzaam is*”, dat er in casu sprake is van een “*kennelijke beoordelingsfout die lijkt te zijn ingegeven door een vooringenomenheid naar (haar)(...) en waarbij enkel elementen a charge worden onderzocht*” of dat de bestreden beslissing “*absoluut disproportioneel is ten opzichte van de vereiste proceduregang zoals voorgeschreven door de wet*”.

Het motief in de bestreden beslissing dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met de genaamde A.G., volstaat om het besluit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging, te schragen. Het betoog van de verzoekende partij dat zij voldoet aan alle andere randvereisten voor het verkrijgen van een positieve beslissing, is dan ook niet dienstig.

3.14. Een schending van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin blijkt in het licht hiervan een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook maakt de verzoekende partij in dit kader het bestaan van een kennelijke beoordelingsfout niet aannemelijk.

3.15. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals artikel 8 van het EVRM. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven en dient richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maakt een individueel onderzoek noodzakelijk, zodat wordt gewaarborgd dat het bestuur bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling.

Het gegeven dat artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet in beginsel voorziet in een gebonden bevoegdheid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten stelt de verwerende partij niet vrij van deze verplichting, haar opgelegd door de Europese wetgever. Er kan worden aangenomen dat de verplichting opgelegd in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet ook net tot doel heeft te vermijden dat vreemdelingen worden uitgewezen in strijd met hogere rechtsnormen, situatie waarin de gebonden bevoegdheid niet meer geldt.

De Raad merkt echter op dat uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet op zich niet volgt dat in elke beslissing tot verwijdering een afzonderlijke motivering in het licht van deze bepaling dient te worden opgenomen. Deze bepaling kan zo bijvoorbeeld ook maar spelen indien vaststaat dat de betrokkene een gezins- of familieleven en/of kinderen heeft of dat deze lijdt aan een welbepaalde gezondheidsproblematiek. Indien dit het geval is en de verwijderingsmaatregel hiervoor gevolgen kan hebben, dienen deze elementen evenwel in rekening te worden gebracht en dient de betrokkene kennis te kunnen nemen van de redenen waarom deze elementen volgens het bestuur een verwijderingsmaatregel niet in de weg staan. Anders oordelen brengt de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en ontnemt de verzoekende partij de mogelijkheid om haar beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59).

3.16. Uit het betoog van de verzoekende partij kan niet worden opgemaakt dat zij minderjarige kinderen heeft in België met wiens hoger belang rekening diende te worden gehouden noch dat er concrete elementen betreffende haar gezondheidstoestand zijn waarmee de verwerende partij gehouden was rekening te houden. De verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat er in haar geval sprake is van concrete elementen betreffende haar gezondheidstoestand of het hoger belang van het kind waarmee de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden of waarover zij ten onrechte niet heeft gemotiveerd.

3.17. In het bestreden bevel wordt over het familie- en gezinsleven van de verzoekende partij gemotiveerd als volgt:

"Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde partnerrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon (of zijn leven terug kan oppikken) en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België of van enig gezondheidsprobleem in hoofde van betrokkene."

De verzoekende partij wijst op haar liefdespartner, mevrouw A.G., met wie zij samenwoont en met wie zij, zo stelt zij, een bewezen oprechte, effectief beleefde en duurzame liefdesrelatie onderhoudt. De Raad merkt op dat uit de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing blijkt dat zowel uit de historiek van het dossier als uit de stavingstukken niet blijkt dat de verzoekende partij reeds een duurzame partnerrelatie zou hebben opgebouwd met A.G., wat de verzoekende partij ter gelegenheid van haar verzoekschrift geenszins weerlegt of ontkracht. De verzoekende partij maakt ter gelegenheid van haar verzoekschrift niet aannemelijk dat zij een bewezen oprechte, effectief beleefde en duurzame liefdesrelatie onderhoudt met de referentiepersoon. Met haar betoog slaagt ze er dan ook niet in om voornoemde motieven van het bestreden bevel te weerleggen waarin wordt gesteld dat de verzoekende partij niet behoort tot het origineel kerngezin van de referentiepersoon, dat derhalve het aangehaalde gezinsleven van beiden niet als argument kan aangehaald worden waarom het bevel niet zou mogen worden genomen, dat de aangehaalde partnerrelatie tegenover de referentiepersoon betwist wordt. Het betoog van de verzoekende partij dat de handhaving van de bestreden beslissing een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweeg zou brengen gezien het ertoe zou leiden dat zij zou gescheiden leven van haar liefdespartner, dat de uitvoering van de bestreden beslissing onevenredige schade zou toebrengen aan hun gezinsleven, is dan ook niet dienstig. Bovendien wordt in het bestreden bevel tevens gesteld dat de verzoekende partij een volwassen persoon is waarvan verwacht mag worden dat zij ook een leven kan opbouwen (of haar leven terug kan oppikken) in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België, dat nergens uit het dossier blijkt dat zij daartoe niet in staat zou zijn en dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Door louter te wijzen op een gescheiden leven van haar liefdespartner en een – niet nader toegelichte – onevenredige schade voor hun gezinsleven, toont de verzoekende partij niet aan dat voornoemde motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

3.18. *In casu* blijkt niet dat betreffende de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vermelde elementen, met bepaalde relevante elementen ten onrechte geen rekening werd gehouden of over bepaalde relevante elementen ten onrechte niet werd gemotiveerd, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin blijkt in het licht hiervan een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook maakt de verzoekende partij in dit kader het bestaan van een kennelijke beoordelingsfout niet aannemelijk.

3.19. Waar de verzoekende partij nog stelt dat zij zich geïntegreerd heeft in onze Belgische samenleving, perfect de Nederlandse taal machtig is, heden nog studeert binnen het deeltijds middelbaar onderwijs (duaal leren), dat zij daarbij normaliter haar getuigtugschrift/diploma zou hebben gehaald dit schooljaar, dat zij, gelet op haar opsluiting in het gesloten centrum, haar diploma pas volgend jaar kan halen, dat zij

altijd gewerkt heeft binnen deze deeltijdse opleiding en als dusdanig bij haar afstuderen vaste arbeid zal kunnen verrichten bij de huidige werkgever, dat zij tot heden nooit in contact is gekomen met politie of justitie en dat zij thans geen enkele bedreiging vormt voor de Belgische openbare orde, volksgezondheid en nationale veiligheid, kan de Raad slechts vaststellen dat de verzoekende partij niet toelicht op grond waarvan de verwerende partij gehouden was hiermee rekening te houden. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij een privéleven in België zou ontwikkeld hebben en geen bedreiging voor de openbare orde, volksgezondheid en nationale veiligheid zou vormen, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet concreet aannemelijk. Verder wordt in het bestreden bevel gemotiveerd dat de verzoekende partij een volwassen persoon is waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen (of haar leven terug kan oppikken) in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België en dat nergens uit het dossier blijkt dat zij daartoe niet in staat zou zijn. Door louter haar privéleven in België toe te lichten, toont de verzoekende partij niet aan dat zij haar privéleven niet in haar land van herkomst kan verderzetten. Zij toont dan ook niet aan dat voornoemde motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

3.20. Een schending van de materiële motiveringplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin maakt de verzoekende partij het bestaan van een manifeste beoordelingsfout aannemelijk.

3.21. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER